

img1

LIETUVOS AUKŠČIAUSIASIS TEISMAS

NUTARTIS

2023 m. lapkričio 14 d.
Vilnius

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, susidedanti iš teisėjų Virgilijaus Grabinsko, Antano Simniškio (kolegijos pirmininkas) ir Donato Šernas, susipažinusi su 2023 m. spalio 26 d. paduotu **atsakovo A. B.** kasaciniu skundu dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. liepos 27 d. sprendimo peržiūrėjimo,

nustatė:

Atsakovas padavė kasacinį skundą dėl Vilniaus apygardos teismo Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2023 m. liepos 27 d. sprendimo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2023 m. balandžio 3 d. sprendimą ir priimti naują sprendimą: ieškinį tenkinti iš dalies ir priteisti ieškovei UAB „ViaCon Baltic“ iš atsakovo A. B. 22 186,37 Eur jam išmokėtos išmokos, 5 proc. dydžio procesines metines palūkanas už priteistą sumą (22 186,37 Eur) nuo bylos iškėlimo teisme dienos (2023 m. sausio 23 d.) iki teismo sprendimo visiško įvykdymo dienos. Kasacinis skundas paduodamas (toliau – ir CPK) 346 straipsnio 2 dalies 1 ir 2 punktuose įtvirtintais kasacijos pagrindais.

Atrankos kolegija pažymi, kad kasacinis teismas tikrina žemesnės instancijos teismų sprendimų (nutarčių) teisėtumą tik išimtiniais atvejais, kai yra bent vienas iš CPK 346 straipsnio 2 dalyje nustatytų kasacijos pagrindų (CPK 346 straipsnio 1 dalis). Kasaciniame skunde nepakanka vien tik nurodyti kasacijos pagrindą – įvardyti kasacijos pagrindo buvimą būtina pagrįsti išsamiais teisiniais argumentais (CPK 347 straipsnio 1 dalies 3 punktas). Be to, CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodyti kasacijos pagrindai patvirtina, jog kasacija leidžiama ne teisės klausimais apskritai, bet siekiant, jog kasaciniame teisme būtų nagrinėjamos tik tokios bylos, kuriose keliama teisės problemų išsprendimas būtų reikšmingas vienodam teisės aiškinimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 1 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti buvus pažeistą materialiosios ar proceso teisės normą, teisinius argumentus, patvirtinančius nurodytos (nurodytų) teisės normos (normų) pažeidimą, ir argumentuotai pagrįsti, kad šis teisės pažeidimas turi esminę reikšmę vienodam teisės aiškinimui ir taikymui, taip pat kad jis (teisės pažeidimas) galėjo turėti įtakos neteisėto sprendimo (nutarties) priėmimui.

Kai kasacinis skundas paduodamas CPK 346 straipsnio 2 dalies 2 punkto pagrindu, kasaciniame skunde būtina nurodyti konkrečią Lietuvos Aukščiausiojo Teismo teisės aiškinimo ir taikymo praktiką, suformuotą byloje, kurių faktinės aplinkybės yra analogiškos ar iš esmės panašios į bylos, kurioje priimtas teismo sprendimas (nutartis) skundžiamas kasacine tvarka, ir argumentuotai pagrįsti, kad teismas skundžiamame procesiniame sprendime nukrypo nuo tokios Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotos praktikos. Tai daroma analizuojant apskųstuose teismų sprendimuose išdėstytus teisinius motyvus ir juos lyginant su Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuota teisės taikymo ir aiškinimo praktika.

Kasaciniame skunde nurodoma, kad apeliacinės instancijos teismas netinkamai aiškino ir taikė Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – DK) 4 straipsnio 1 ir 2 dalis, be pagrindo darbo teisinių santykių byloje taikė civilinius santykius reglamentuojančias teisės normas (Lietuvos Respublikos civilinio kodekso (toliau – CK) 6.237 straipsnio 1 ir 2 dalys). Apeliacinės instancijos teismas pažeidė CK 6.237 straipsnį, DK 229, 230 straipsnius, sprenddamas, kad atsakovas (darbuotojas) DK 59 straipsnio 1 dalyje nustatytą išeitinę išmoką gavo nepagrįstai ir turi ją grąžinti. Apeliacinės instancijos teismas turėjo atnesti ieškinį tuo pagrindu, kad darbdavys tinkamai nepasinaudojo DK 231 straipsnyje nustatyta teise ginčyti darbo ginčų komisijos sprendimą dėl darbuotojui priteistų sumų ir netinkamai gynė savo teises, reikšdamas ieškinį dėl išeitinės išmokos grąžinimo. Apeliacinės instancijos teismas pažeidė DK 59 straipsnio 1 dalį, 218 straipsnio 4 dalį, sprenddamas, kad darbo ginčų komisijai nusprendus taikyti DK 218 straipsnio 4 dalyje nustatytą darbuotojo teisių gynimo būdą ir įsisteisęs šiam darbo ginčų komisijos sprendimui, darbuotojas netenka teisės į DK 59 straipsnio 1 dalyje nustatytą šešių mėnesių vidutinio darbo užmokesčio dydžio išeitinę išmoką, nes ankstesnis atleidimo pagrindas netenka galios. Apeliacinės instancijos teismas nukrypo nuo Lietuvos Aukščiausiojo Teismo praktikos.

Atrankos kolegija, susipažinusi su kasacinio skundo argumentais, skundžiamų teismų procesinių sprendimų motyvais ir jų pagrindu padarytomis išvadomis, sprendžia, kad kasaciniame skunde nekeliami tokių teisės klausimų, kurie atitiktų CPK 346 straipsnio 2 dalyje nurodytus bylos peržiūrėjimo kasacine tvarka pagrindus. Atrankos kolegija konstatuoja, kad pateiktas kasacinis skundas neatitinka CPK 346 straipsnio, 347 straipsnio 1 dalies 3 punkto reikalavimų, todėl jį atsisakyti priimti (CPK 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktai).

Lietuvos Aukščiausiojo Teismo Civilinių bylų skyriaus atrankos kolegija, vadovaudamasi Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 350 straipsnio 2 dalies 3, 4 punktais, 4 dalimi,

nutaria:

Kasacinį skundą atsisakyti priimti ir grąžinti jį padavusiam asmeniui.
Ši nutartis yra galutinė ir neskundžiama.

Teisėjai

Virgilijus Grabinskas

Antanas Simniškis

Donatas Šernas